

toliko usmililo, da so nam nove občinske volitve, čujte in strmite — za dve celi leti zavlekli. Toda kadar jabolko dozori, pade na zemljo. Dozorelo je tudi naše občinsko jabolko. Kakor nam volitve od dne 5. junija kažejo, je g. T. odzvonilo za vselej. Občani so pri tej priložnosti pokazali odločno, da za Bos-Martina več ne marajo, da mu ne zaupajo. V III. in I. volilnem razredu se ga ni nihče hotel usmiliti, a v II. razredu je prišel še v poštev s tem, da je sam zase glasoval. Kaj ne, grozdje bi zobali, pa vam je prekislo postalo? Vrli volilci, vsa čast vam, da ste tako ukrenili! G. M. T. je liberallec, torej ne gre in ne sme biti, da bi v naši lepi slovenski občini še delj časa zvonec nosil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju v Ištu je ogerski ministerski predsednik, baron Banffy, bil dvakrat v tem tednu. — Krščansko-socijalni poslanci in dunajski občinski svet so se v posebnih resolucijah izrekli zoper vlado zaradi dogodkov v Hebu in zahtevali odpravo jezikovnih uredb. Tako se širi Schönererjev duh tudi med krščanskimi Dunajčani.

Češko. Začetkom meseca septembra se skliče deželni zbor, ki bode v prvi vrsti moral delati na to, da pride do sporazumljenja med Čehi in Nemci; sicer bodo pozneje v državnem zboru nemški zagrizenci zopet samo ropotali.

Tirolsko. Pri cesarskem namestniku Merveldtu so bili stirje laški poslanci. Ker so zahtevali popolno samoupravo južne Tirolske, so se posvetovanja razbila. Vlada namreč nikakor ne dopusti, da bi se katera kronovina do cela razdelila.

Štajarsko. V Gradcu je v mnogih gostilnicah pribita prepoved: »Tu se ne sme slovanski govoriti!« Seveda, za denar pa se ne vpraša, čegav da je! — Graški, mariborski in sploh vsi mestni zastopi so pohvalili velikonemški dirindaj v Hebu. Ni čudo, saj v vseh štajarskih mestih prusaki nosijo zvonec.

Koroško. Dunajska »Leonova družba« je imela te dni v Celovcu svoj glavni zbor, katerega sta počastila tudi knezoškofa lavantinski in krški ter mnogo posvetne gospode. — Deželni predsednik Schmidt-Zabierov pojde meseca avgusta v pokoj. Vendar enkrat!

Kranjsko. Jutri, dne 30. julija se snidejo vsi slovenski državni poslanci v Ljubljani na razgovor. — Južnonemški »Sängerbund« ali zveza nemških pevcev za Kranjsko in Primorsko se je osnovala. Tako se dela nemški most do Adrije.

Ogersko. Ne samo naš avstrijski, ampak tudi ogerski vladni voz je popolnoma obtičal vsled obstrukcije v državnem zboru. Vladi nasprotne stranke ne pustijo, da bi se sprejela § 16 tiskovne postave in predlog o sladkornih premijah. Tudi se že teden dnij razpravlja o Banffyjevem predlogu, naj se posvetovanja podaljšajo na dan za eno uro. Bržčas bomo že prihodnjic poročali: Banffyjevo ministerstvo je odstopilo.

Vnanje države.

Rim. Konkordat ali pogodbo sklene sv. stolica s Srbijo. V tem konkordatu se določa, da se ustanovi v Srbiji katoliška škofija in se dovoli katoličanom raba staroslovenskega bogoslužja.

Italijansko. Dne 3. julija se je v državnem zboru žid Morpurgo spomnil svojih volilcev, beneških Slovencev, ter po krivici očital, da med njimi širi Morhorjeva družba panslavizem.

Nemško. V soboto je v pruskem državnem zboru propadel vladni predlog o društveni postavi. Zoper so glasovali tudi katoliški poslanci, ker uradniki večkrat ne znajo razločevati med socialisti in katoličani.

Rusko. Sinovjev, poslanik v Stockholmu, pride za poslanika v Carigrad, Gubastov pa na Cetinje v Črno goro. — Car Nikolaj je podaril Srbiji 40tisoč Berdanovih pušk in 25 milijonov patronov.

Srbsko. Skupščina je soglasno dovolila za vojsko poleg navadnih stroškov še nad 9 milijonov frankov in vsprejela od vlade nasvetovane vojaške spremembe. — Kralj Aleksander je odpotoval v inozemstvo; bojda si zopet gre iskat neveste.

Turško. Poslaniki evropskih velesil so se zopet začeli pogajati s turško vlado zaradi miru med Turško in Grško. Meja v Tesaliji je že določena. — Dševad-paša, novi poveljnik turških vojakov na Kreti, je že prišel na ta nesrečni otok. Za njim pa pošlje sultan 32 bataljonov vojakov iz Tesalije.

Špansko. Karlisti zlasti v Novari hudo rogovilijo, pa tudi po drugih krajih imajo mnogo prijateljev. Karlisti so že tako postali pogumni, da si v Kataloniji javno pripovedujejo, da pridejo že v enem letu na vladno krmilo.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

(Konec.)

Celo noč ni mogel Šibal spati. Drugi dan pa je hudo zbolel. Hitro so poslali po zdravnika. Zdravnik pa je sinu Janezu naznanil, da je bolezen nevarna, naj pokličejo duhovnika. Močno se je Janez tega prestrašil. — Akoravno je zvedel, kaj so oče storili, vendar jih je ljubil in spoštoval kot očeta in je trdno zaupal v božjo pomoč. Ni bilo pa treba opominjati očeta, naj se z Bogom spravi. Bolnik je sam spoznal, da se mu bliža smrt. Strašna vojska je morala biti v njegovi duši, vedno se je nekaj sam s seboj pogovarjal, zdaj kakor da bi bil milo prosil, zdaj zopet nekaj glasno klical in z rokama okoli sebe mahal. Sin Janez ves prestrašen, je celo noč pri očetu prebedel.

V jutro je Šibal nekoliko utihnil, potem ko je bil izgovoril besede »Vse hočem popraviti, vse!« Oko bolnika je pogledalo britko martro na steni. »O moj Jezus, moj Jezus!« slišalo se je iz ust bolnikovih. »Ali mi boš odpustil moj veliki greh, ali se me boš usmilil?« — »Gotovo, ljubi oče, rekel je milo sin, gotovo vam bo usmiljeni Jezus odpustil. Saj je še desnemu razbojniku odpustil, ko je videl njegovo pravo srčno žalost nad grehi!«

Bolnik je močje pogledal sina in mu je tiho rekel: »Pošlji po starega Kodelo, po Klimovca in g. duhovnika. Čutim, da se mi bliža smrt in zato se hočem še pred smrtjo z Bogom in z ljudmi spraviti in vse popraviti, in potem naj dobri Bog z menoj stori po svoji neskončni modrosti!« Samega veselja, da so se oče spreobrnil, poljubi sin roko svojemu očetu in hiti, da njih voljo izpolni.

Hitro sta prišla sosed Kodela in Klimovec, hlapec pa je napregel in se peljal po g. duhovnika. Bolnik se obrne proti Kodeli, s solzami v očeh, steguje roko k njemu, rekoč: »Ljubi sosed, odpusti mi vse, kar sem se zoper tebe pregrešil. Vso škodo ti hočem popraviti.«

»Bog ti odpusti ljubi sosed, in tudi jaz ti vse odpustim« reče Kodela in mu poda svojo desnico. Potem se še obrne bolnik do Klimovca in tudi njo prosi za odpuščenje, da jo je hotel goljufati za 100 gl.

Prosil je še Šibal, naj zdaj preberejo pismo, katero

je rajna žena pisala, in kjer je bila njegova hudobija zapisana.

Klimovca je potegnila pismo in ga je prebrala. Bilo je tam pisano, kako je oče Kodela kupil od očeta Šibala lepi travnik. Pogodbo sta vsak zase napravila in pri sodnji pa je nista dala potrditi. Čez nekaj let pa je Kodela pogodbo zgubil. Šibalu pa je neki tujec iz mesta drugo pogodbo ponaredil, v kateri je bilo pisano, da je Šibal travnik le v najem dal na 15 let, in za to mu je Kodela dal vrt blizu Šibalove hiše. Rajna žena pa je vse slišala, kako se je njen mož s tujcem menil in kako sta pogodbo ponaredila. Slišala je tudi, da bo drugi dan obravnava pri sodnji zavoljo tega, in da njen mož hoče po krivem prisegati. Kleče sem prosila svojega moža, tako je bilo pisano, naj tega nikar ne stori, pa zastonj. Zato sem mu grozila, da ga zatožim. Sunil me je in klet, in ker nisem nehala prositi, zaprl me je v klet in odšel. Zbolela sem in v boleznih zvedela, da je ta dan prisegel, da je travnik njegov. In res je tudi travnik dobil, ker je po krivem prisegel. Prosim Boga da bi spoznal ta svoj greh in vse popravil.— Pismo je bilo prebrano. Tiho je bilo v sobi.

Sin Janez je klečal pri postelji očetovi, glavo je imel nagnjeno in tiho jokal. Zdaj bolnik pokliče sina in s tresočim se glasom reče: »Ali mi boš tudi ti odpustil, da sem z materjo tako grdo ravnal in jih v grob spravil?«

»Iz celega srca, dragi oče, vam odpustim! Saj vidim, kako obžalujete ta svoj greh in vem, da tudi s sosedom Kodelo se poravnate. Gotovo ljuba mati zdaj naju gledajo in se veselijo, da so z lastnim trpljenjem rešili vašo dušo.« Med tem je sin pokleknil in poljuboval roko očetovo. Solzeč se, je vzdignil roko stari Šibal, položil jo je na glavo dobrega sina in njegova usta so govorila: »Bog te blagoslovi, dobri sin, in z obilnim blagoslovom ti povrni vse, kar ti je pri meni manjkalo.«

Potem so še pismo naredili, in priče so vse potrdile. S tem pismom je Kodela travnik zopet nazaj dobil, in vsa škoda mu je bila povrnjena.

Kratko potem vstopijo duhovnik v hišo, da bolnika sprevidijo in mu tako zadnjo tolažbo podelijo na pot v večnost. Vsi pričujoči so bili do solz ganjeni, ko so videli, kako pobožno je stari Šibal svete zakramente sprejel. Še dva dni je trpel in potem mirno umrl, poln zaupanja v neskončno usmiljenje božje.

Streljanje proti toči.

Po Pohorju se kaj rada toča vsiplje in veliko škode napravlja, zlasti po vinogradih. Tudi leta 1895. je dne 7. junija potolkla po kovačlonskih in ritoznojskih gorah, kjer raste po svetu znana zlahtna kapljica. V Brandnerju se je na 5 oralih nabralo le kaka dva polovnjaka in 1896 le pet. G. Stiger, ki ima na kovačlonski gori jako lepe ameriške nasade, je torej premišljeval, kako obvarovati vinograde pred točo. Poskušal je najprej z žičnimi mrežami iz zacinkane tenke žice in tako gostimi luknjicami, da vsaj debelejša zrna ne morejo skozi. Mreže so napete na hrastovih stebrih tri metre nad zemljo, da ne ovirajo nobenega dela. Toda ta naprava je silno draga, stane do 5000 glđ. za oral. Takih mrež ima g. Stiger razpetih nad jednim oralom. Da pa se tudi za ostali vinograd kaj stori, poskušal je streljanje s topiči in z njim vred tudi več nas drugih vinogradnikov. —

Naročili smo iz železa lite topiče iz livarne Lorberjeve v Žalcu in sicer manjše po 25 kil težke in večje po 70 do 80 kil. Topiči so postavljeni na raznih primernih vzvišenih krajih in jih je lani bilo kakih 200, letos že 300. Ko se bližajo nevarni oblaki in se sliši gromenje, začenja se pokanje na 2 uri na okolo iz vseh

topičev, kakor v kaki vojski, in odkar se to zvršuje, hvala Bogu, od toče nismo bili zadeti. Lani, ko je na tolikih krajih toča potolkla, posebno hudo dne 30. julija pri Vitanju, dne 6. avgusta v Poličanah, Makolah in od Maribora do Gradca, dne 12. avgusta pri Polskavi, dne 22. avgusta na Bizeljskem itd., tukaj ni padlo nijedno zrno toče.

In tudi letos smo že trikrat bili v veliki nevarnosti, dne 26. junija, 1. in 4. julija, ko so črni oblaki z gromenjem se valili s Pohorja proti našim vinogradom in je v oblakih hrulo, kakor pred točo. Vselej smo oblake na drugo stran obrnili, dne 26. junija so se vlekli čez Plujsko polje, dne 1. julija čez vrh Pohorja za severno stran, kjer se je toča vsipala od Ruš do Maribora in dne 4. julija na vzhodno stran, kjer je toča padala na več krajih plujskega in ormoškega okraja. Streljali pa smo tudi še 5., 7., 17. in 21. junija in 9. in 10. julija. 9. julija so se oblaki obrnili na zahod proti Vitanjski gori, 10. pa ob vzhodni strani Pohorja proti Framu in Račam.

Doznanji uspehi so tedaj bili povoljni in Bog daj, da se tudi zanaprej obnese to streljanje. Stroški so seveda precejšnji, ker stane vsak strel 6—7 kr. Jaz sem na svoji strelni postaji v Visovljah, kjer imamo 12 topičev, razstrelil 80 kil smodnika, ki ga je g. Stiger dal po lastni ceni po 50 kr. kilo. Letos je vojno ministerstvo dovolilo 1000 kil po 38 kr. To ministerstvo je dovolilo tudi stajarski hranilnici štiri stare topove, da z njimi dela poskuse v svojih vinogradih v ormoškem okraju. G. Stiger pa je postavil dva železna dimnika od starih hlaonov, skozi katere streljajo s topiči, da se zrak še bolj pretresa.

V Slov. Bistrici, 12. julija.

Dr. J. Vošnjak.

Smešnica. Mama: »Ivanček, kolikokrat ti bo še treba povedati, da se ti ni treba v govorjenje vtikati: ti čakaj, da starejši končajo, pozneje namreč je še le dovoljeno otrokom govoriti!« — Ivanček: »Je že res to, mama! Toda na ta način ne pridem jaz nikoli na vrsto!«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškof) so se v ponedeljek vozili v Celovec, kjer so se udeležili zborovanja dunajske Leonove družbe. Danes zjutraj so se vrnili domov, prihodnjo soboto, dne 31. julija, pa se odpeljejo na birmo v gornjegrajsko dekanijo.

(Papeževo odlikovanje.) Preč. gosp. Karol Hribovšek, kanonik in ravnatelj bogoslovja, je od Njih svetosti papeža Leona XIII. imenovan papeževim hišnim prelatom. Za našo škofijo toli zaslužnemu monsignoru kličemo iz dna duše: Na mnoga leta!

(Udeležba) pri odsekovih sejah dunajske Leonove družbe v Celovec dne 27. in 28. julija je bila prav znatna; enako tudi včeraj pri občnem zborovanju. Razprave temeljite, samo da predolge. Slovesna seja je bila sinoči: govoril baron Helfert, knezoškof Kahn in dr. Hann. Iz naše škofije so bili tudi navzoči preč. g. kanonik dr. J. Mlakar, čč. gg. J. Vreže, J. Tajek in Fr. Simonič.

(Novo sveto mašo v Mariboru.) v cerkvi sv. Alojzija bode prihodnjo nedeljo ob 9. uri pel č. g. novomašnik Friderik Volčič. Pridigoval mu bode preč. g. kanonik dr. J. Mlakar, pelo pa cecilijino društvo.

(Promocija.) Blagorodni gosp. Jos. Kronvogel, c. kr. sod. pristav pri Sv. Lenartu v Slov. gor., rodom od Sv. Bolfanka v Slov. gor., postal je doktor prava